

УДК 398.88+783.651.2:7.097

Цитування:

Зосім О. Л. Телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці» як форма збереження та актуалізації українського фольклору. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2023. № 1. С. 222–227.

*Зосім Ольга Леонідівна,
доктор мистецтвознавства, професор,
професор Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0001-7546-094X>
olgazosim70@gmail.com*

Zosim O. (2023). "Carols on Kudriavka" Television Project as a Form of Ukrainian Folklore Preservation and Actualisation. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 1, 222–227 [in Ukrainian].

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ПРОЄКТ «КОЛЯДКИ НА КУДРЯВЦІ» ЯК ФОРМА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА АКТУАЛІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ

Мета роботи. У дослідженні охарактеризовано телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці» як культурно-мистецький продукт, що спрямований на збереження та актуалізацію українського фольклору. **Методологія дослідження** полягає в застосуванні аналітичного методу та методу концептуалізації, які дали можливість виявити креативний потенціал телевізійного проєкту «Колядки на Кудрявці» в пошуку підходів до збереження та репрезентації української фольклорної традиції. **Наукова новизна** роботи полягає в тому, що вперше було охарактеризовано телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці», у якому запропоновано нові форми актуалізації фольклору в сучасних історичних умовах. **Висновки.** Телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці» є прикладом оновлення підходів до репрезентації фольклору в художній творчості, що функціонує за принципами масової культури та поширюється за допомогою засобів масової комунікації. У проєкті поєднано форми та прийоми традиційного естрадного концерту з музичними й драматургічними новаціями, серед яких оновлення звучання традиційного фольклору та наближення його саунду до актуальних музичних трендів, опора на обрядово-ритуальний компонент, зменшення ваги пісень-шлягерів. Проєкт «Колядки на Кудрявці» можна розглядати і як концептуальний відеоальбом, у якому органічно переплітаються українська сакральна ритуальна архаїка та традиції світових естрадних шоу.

Ключові слова: телевізійний музичний проєкт, фольклор, сакральний часопростір, пісенний жанр, шлягер, естрадний артист, аранжування, музична драматургія.

Zosim Olga, Doctor of Arts, Professor, National Academy of Culture and Arts Management

"Carols on Kudriavka" Television Project as a Form of Ukrainian Folklore Preservation and Actualisation

The purpose of the research is to characterise the "Carols on Kudriavka" television project as a cultural and artistic product aimed to preserve and update the Ukrainian folklore. **The research methodology** consists in the application of the analytical method and the method of conceptualisation, which made it possible to identify the creative potential of the "Carols on Kudriavka" television project in the search for approaches to preserve and represent the Ukrainian folklore tradition. **The scientific novelty** of the article lies in the fact that for the first time the "Carols on Kudriavka" television project is characterised, in which new forms of updating folklore in modern historical conditions are proposed. **Conclusions.** The "Carols on Kudriavka" television project is an example of updating approaches to the presentation of folklore in art, which operates on the principles of mass culture and is distributed through the media. The project combines the forms and techniques of a traditional pop concert with musical and dramatic innovations, including updating of the sound of traditional folklore and bringing its sound closer to current musical trends, relying on a ceremonial and ritual component, and reducing the weight of hit songs. The "Carols on Kudriavka" project can be considered as a conceptual video album, in which the Ukrainian sacred ritual archaism and the traditions of world variety shows are organically intertwined.

Key words: television musical project, folklore, sacred time space, song genre, hit, pop artist, arrangement, musical dramaturgy.

Актуальність теми дослідження. Серед сучасних завдань, що стоять нині перед українською культурою, – максимально яскраво та багатоаспектно репрезентувати нашу країну світовій спільності. Сьогодні Україна є у світових інформаційних трендах, і наразі важливо не лише формувати імідж країни в контексті безпрецедентної героїчної боротьби за незалежність та загальнолюдські цінності, а й представляти Україну як державу з тривалою історією та культурним надбанням світового рівня. Процес презентації передбачає наявність українського мистецького канону, а саме еталонних творів, які є фундаментом культурної традиції та її найбільшою художньою цінністю. Варто пам'ятати, що при формуванні канону необхідно орієнтуватися не лише на зарубіжного, а й власного споживача, бо сьогодні останній, як ніхто, зацікавлений у національно маркованому мистецтві, яке в редукованому вигляді зберігає багатотіпові культурні шари.

У ХХ столітті еталонними вважали тільки твори академічного мистецтва, почасти фольклор, знову ж, так чи інакше академізований. Від кінця ХХ століття репрезентантом української музичної культури стає і автентичний фольклор, а сьогодні все більшої ваги набувають твори, так чи інакше пов'язані з масовими видами мистецтва. І хоча еталонність та масова культура часто є несумісними, оскільки базуються на протилежних цінностях, остання, особливо в постколоніальних країнах, не може відмежовуватися від надбань національної традиції, а масовий мистецький продукт зазвичай містить низку культурних кодів, що однозначно асоціюються з Україною.

Фольклор уже не одне століття живить українське мистецтво, і кожне покоління митців знаходить нові форми його адаптації та репрезентації. Естрадна музика як найбільш масова в Україні постійно звертається до фольклору, і такі стильові відгалуження як фолк-джаз, фолк-рок, поп-фолк посідають вагому частку в українському естрадному мистецтві. Для естрадних виконавців важливо не лише звертатися до фольклору, а і його актуалізувати, оскільки поєднання української архаїки із сучасним саундом, а також нові форми презентації та промоції, зокрема за допомогою телебачення та інтернету, є тим креативним елементом, без якого неможливо сьогодні уявити розвиток естрадного мистецтва.

Аналіз досліджень і публікацій. Українське естрадне мистецтво сьогодні є одним із пріоритетних напрямів досліджень науковців, свідченням чому є праці О. Бойка, І. Бобула, О. Колубаєва, У. Конвалюк, М. Мозгового, А. Палійчук, Т. Рябухи, Т. Самаї, О. Сапожник, В. Тормахової, О. Шевченко й ін. У цих роботах

запропоновано типологію і періодизацію української естради, розглянуто специфіку та виявлено національні риси української естрадної пісні, зокрема в її зв'язках з фольклором, охарактеризовано творчість видатних українських композиторів та виконавців, які зробили вагомий внесок у її розвиток. Значно менше уваги в українській науці приділено вивченню сучасних форм музичної естради, зокрема її функціонуванню на телебаченні. Найбільш значимою працею, присвяченої проблематиці взаємодії естради й телебачення, є робота Т. Совгири [5], у якій розглянуто теоретичні питання телестради та охарактеризовано різноманітні естрадно-телевізійні проекти. У роботах М. Дружинець [1], О. Локтіонової-Ойцюсь [2], К. Станіславської [6] досліджено питання телевізійних мистецьких шоу, зокрема вокальних, як специфічної форми репрезентації пісенного доробку світової та української естради. У цих роботах вирішено далеко не всі питання, а стрімкий розвиток музичного телебачення та поява нових програм спонукають дослідників знову повертатися до проблематики музичного телебачення, зокрема аналізу знакових передач і програм, які відзначаються актуальністю та креативністю в репрезентації надбань української музичної культури, до яких, безумовно, відноситься телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці».

Мета статті полягає в характеристиці телевізійного проєкту «Колядки на Кудрявці» як культурно-мистецького продукту, що спрямований на збереження та актуалізацію українського фольклору.

Виклад основного матеріалу. Сучасна культура формується в часово-просторових координатах, а простір як категорія стає невід'ємною складовою культурно-мистецького продукту. Телевізійний музичний фільм «Колядки на Кудрявці» є першим мистецьким проєктом, що репрезентує нову столичну локацію – живий простір міської культури Києва, який отримав назву Кудрявка. Нова урбаністична локація була задумана як ревіталізація занедбаної споруди, що розташована за адресою вул. Кудрявська 16-А – колишнього Казенного винного складу № 1, який спроектував український архітектор Володимир Безсмертний і що був споруджений у 1896 році, пізніше від Київського лікєро-горілчаного заводу № 2. Наразі Кудрявка як живий простір урбаністичної культури Києва, який розпочав свою діяльність у 2021 році, є скоріше віртуальним, як і її офіційний сайт [3], що містить лише посилання на акаунти в соцмережах Instagram, Telegram, Facebook, що, власне, й інформують читачів про свої проєкти. Попри воєнні часи,

які загальмували процеси розбудови Кудрявки як міського простору культури, її творці наприкінці 2022 року запропонували публіці надзвичайно цікавий музичний проєкт – різдвяний фільм «Колядки на Кудрявці», створений разом з медіасервісом MEGOGO та каналом MEGOGO LIVE. Як зазначають автори телевізійного проєкту, його метою є збереження традицій святкування Різдва та осучаснення звучання давніх колядок за допомогою актуального саунду, оскільки вони є частиною нашого сьогодення, а не захованим у скрині сакральним минулим [4].

Аналіз різдвяного музичного фільму «Колядки на Кудрявці» показав, що в ньому було органічно поєднано народнописенну творчість, урбаністику як підхід до оновлення традицій, мистецькі формати, апробовані масовою культурою. Фольклорну складову репрезентовано традиційними колядками з різних регіонів України. Фольклорним обличчям фільму став київський гурт «ЩукаРиба», який заснував у 2018 році Степан Андрущенко. Колектив неодноразово брав участь у різних українських мистецьких акціях, пов'язаних з традиційною культурою, однак суттєво збільшив свою популярність завдяки соцмережам та виступам у локаціях, де виконували сучасну, зокрема електронну, музику. Поєднання архаїчного та сучасного – головна ідея проєкту «Колядки на Кудрявці», і гурт «ЩукаРиба» ідеально підходив для його успішної реалізації. Урбаністичний вимір проєкту репрезентовано у вступній частині, де учасники гурту «ЩукаРиба» на тлі будівлі колишнього винного складу, а нині міського простору «Кудрявка» оповідають глядачам про традиції міського колядування. З масовою культурою проєкт «Колядки на Кудрявці» пов'язують телевізійний формат, участь у програмі популярних естрадних співаків, оновлення звучання традиційного фольклору, а саме наближення його саунду до актуальних музичних трендів.

Як уже зазначено, задум авторів проєкту «Колядки на Кудрявці» полягав у збереженні українських традицій святкування Різдва. Саме тому у відеоряді було посилено театральновидовищну складову, яка апелює до сакралізованої ритуаліки. Сюжетна лінія у фільмі відсутня, але його цементує ідея спільного колядування, на яке гурт «ЩукаРиба» запрошує молодих та вже відомих естрадних виконавців. Окрім обрядовості, яка в той чи інший спосіб представлена в музичних номерах, сакрального виміру проєкту «Колядки на Кудрявці» надає тиша, яка як безмовний символ трансцендентного набуває символічного значення та стає невід'ємною

складовою сакрального часопростору колядування. Сакралізована обрядовість підкреслила й архетипові підвалини українського фольклору, що позначилося на його репрезентації, яка була повністю позбавлена зовнішньої декоративності. З іншого боку, «Колядки на Кудрявці» за формою є класичним телевізійним тематичним естрадним концертом, що складається з восьми номерів із наскрізною драматургічною, хоча й позбавленою сюжетикою, лінією. Окрім того, проєкт «Колядки на Кудрявці» виконує яскраво виражену просвітницьку функцію: учасники гурту «ЩукаРиба» знайомлять глядачів з тематичним розмаїттям колядок, які співали наші предки на різдвяні свята.

Автори проєкту вдало підібрали зіркові обличчя різдвяних пісень, серед яких і молоді артисти, які лише недавно стали відомими широкій публіці, і вже знані й улюблені естрадні виконавці. Кожна пісня була адаптована під конкретного учасника (аранжування пісень здійснив саундпродюсер гурту «Тонка» Ярослав Татарченко), а поєднання номерів у програмі відбувалося за принципом контрасту та доповнення. Також у кожній пісні було обрано тип музичної драматургії, пріоритетність якого підкреслено в аранжуванні. У цьому контексті варто пригадати, що пісня – жанр багатогранний: з одного боку, вона через базову повторність куплетної форми зберігає архаїчні риси і тяжіє до сакральності, з іншого – завдяки музичній обробці або аранжуванню проста куплетна форма може стати драматургічно вивірною композицією з наскрізним розвитком відповідно до традицій європейської академічної музики або побудови комерційної пісні-шлягеру. Музична драматургія кожної пісні й усього проєкту – це те, що надає йому оригінальності та унікальності.

Відкриває програму гурт «Тонка» з піснею «Ой, добрий вечір, пан-хазяїну» з Полтавщини. Цей молодий колектив, що був створений у 2018 році, складається зі співачки Альони Карась, інструменталіста й саундпродюсера Ярослава Татарченка та ударника Дениса Швеця і працює в стилі електроніки й інді-попу. Аранжування колядки підкреслює її куплетну форму, де основним принципом розвитку є варіювання, завдяки якому сольний та ансамблевий спів доповнює вишуканий, але ненав'язливий інструментальний супровід. Відмітимо й ускладнені гармонії, завдяки яким ослаблюються тонально-гармонічні функції, а музика набуває фактурно насиченого, але легкого, «польотного» звучання. Унікальний вишуканий, але неперевантажений саунд пісні створюється і завдяки використанню естрадного, а не народного вокалу.

У загальній драматургії концерту пісня «Ой, добрий вечір, пан-хазяїну» є початком, а тому задає тон і темпоритм усьому проєкту. У цьому контексті відмітимо пріоритетність легкого, прозорого звучання, яке переходить у тишу; створення аранжування, що спрямоване на підкреслення специфіки строфічної форми, у якій головним прийомом є варіювання як розцвічування; уникання прийомів, що долають повторність куплетної форми або сприяють шлягеризації пісні. Безумовно, не всі пісні телевізійного концерту мають усі ці риси, оскільки це зробило би проєкт «Колядки на Кудрявці» музично одноманітним.

Контрастує з попередньою композицією щедрівка для хлопців «Із-за гаю зеленого» (Чернігівська область), яку виконав молодий, але вже популярний співак Wellboy (Антон Вельбой). Куплетна форма в пісні збережена, але завдяки зменшенню кількості строф та відповідному аранжуванню вона набуває рис шлягеру: пісня розпочинається функційним вступом (початок першого куплету), у якому відсутній ритмічний біт, далі йдуть мелодично яскраві («хітові») танцювальні куплет та приспів, у зоні золотого перетину перед останнім приспівом з'являється невеликий контрастний бридж, який відтіняє «ударне» завершення пісні. Попри шлягерність музичної драматургії, аранжувальник не відмовився від образу тиші, яка змальована через зупинку ритмічної пульсації та тихий спів-відлуння (бек-вокал учасниці гурту «ЩукаРиба» Ярини Сізик). Єдине, що відрізняє пісню «Із-за гаю зеленого» від класичного шлягеру – єдність музичного матеріалу в куплеті й приспіві, що продиктовано фольклорним першоджерелом. Відмітимо й вокальну сторону пісні: яскраво індивідуальний тембр Wellboy, який однаково близький і до естрадного, і до народного вокалу, що доповнює художній образ, органічно сполучаючи давню фольклорну архаїку з естрадною шлягерністю.

Співачка Юлія Юріна, яка у 2016–2020 роках була учасницею фольклорно-електронного гурту YUKO, а нині виступає у власному проєкті «ЮЮ», виконала віншувальну пісню «А в нашого хазяїна» (Харківська область). Аранжувальником було обрано не традиційне для творчості «ЮЮ» електронне звучання, а більш складний саунд, характерний для альтернативної музики, який органічно доповнював народний вокал «ЮЮ». У пісні «А в нашого хазяїна» провідним принципом драматургічного розвитку стає повторність, оскільки у всіх куплетах пісні аранжування є незмінним. Родзинкою музичної інтерпретації колядки було поєднання архаїчної ритуальності

та шлягерності, що стало можливим через близькість деяких базових рис народної пісні й естрадної пісні-шлягеру, зокрема мінімалізм у використанні засобів музичної виразності. І хоча пісня «А в нашого хазяїна» і не є класичним хітом, вона продовжує шлягерну лінію в загальній драматургії концерту.

Молода співачка Лілу45 (Людмила Білоусова) розпочала свою творчу діяльність у 2021 році і стала популярною завдяки мережі TikTok, куди вона викладала кавер-версії шлягерів інших виконавців та свої власні пісні. Стиль музики Лілу45 можна окреслити як альтернативний поп, проте вона цілком органічно вписалася у фольклорний проєкт «Колядки на Кудрявці», виконавши пісню «А що звечора» з Полтавщини. Середній темп, нетрадиційні для народної музики гармонії та розвинена підголоскова поліфонія надають пісні оригінального звучання і за характером наближають її до першої композиції проєкту – пісні «Ой, добрий вечір, пан-хазяїну», тим самим створюючи своєрідну арку, яка обрамляє першу частину концерту. Подібно до початкової пісні проєкту «Колядки на Кудрявці», «А що звечора» відноситься до композицій нешлягерного типу, де основним прийомом музичного розвитку є варійована повторність. Відмітимо й виконання твору народним типом вокалу, що не характерно для авторських проєктів Лілу45. Втім фольклорне звучання і новий образ виявилися для співачки цілком органічними, що, можливо, у подальшому розширить палітру її творчості.

Наймолодшим учасником проєкту «Колядки на Кудрявці» став співак Тегу (Тарас Гудзь). Виконавцеві сьогодні лише 17 років, але він уже встиг випустити свій перший альбом. Співак, що працює на стику R'n'B, інді-попу та хіп-хопу, виконав колядку «А в пана-пана», записану, як і попередня, на Полтавщині. Ця композиція завдяки яскравій пісенній мелодії виконує функцію одного з ліричних центрів у драматургії концерту, а її музичний стиль наближений до попмузики, хоча й відзначається ускладненістю гармонічної мови. За жанром пісню «А в пана-пана» в новому аранжуванні можна визначити, хоча й із певною умовністю, як попбалладу, що підкреслено пріоритетністю естрадного типу вокалу, а сам твір, попри «чисту» куплетну форму, має всі риси шлягеру. І хоча ліричні композиції не характерні для творчості Тегу, виконання співаком пісні «А в пана-пана» цілком переконливе та вписується в загальну концепцію проєкту, а для юного артиста відкриває нові творчі перспективи.

Пісню «Ой була, була в батечка дочка» (Вінницька область) виконують учасниці гурту «ЩукаРиба» Ярина Сізик, Софія Андрущенко та Маргарита Кокошко. Цей твір – жіноча колядка, яку співали для незаміжніх дівчат, а тому склад виконавців цілком відповідає її змісту та призначенню. Пісня «Ой була, була в батечка дочка» є однією з найдовших у концерті, а кількість куплетів завдяки швидкому темпу є найбільшою. Для уникнення одноманітності звучання в аранжуванні було використано принцип варіювання, де змін зазнають гармонія, фактура, ритмічний супровід. Завдяки багаторазовому повтору пісня, попри швидкий темп, набуває рис медитативності, і на перший план виходить сакральноритуальний первень. Завдяки варійованій повторності як принципу драматургічного розвитку в ній повністю відсутні риси комерційного шлягеру.

Традиційно для естрадного, зокрема й телевізійного, концерту програму завершують зіркові виконавці. Співак Dantes (Володимир Гудков), який у 2008–2014 роках був учасником дуету «Дантес & Олійник» (з 2010 р. дует мав назву «ДіО.Фільми»), у проєкті виконав пісню «А в полі-полі вишня стояла» з Рівненщини. Ця пісня є ліричною композицією, як і «А в пана-пана», а тому стає другим ліричним центром у драматургії концерту. За музичним стилем та аранжуванням вона відрізняється від традиційного для співака репертуару, який працює в напрямках поп-панк та павер-поп. Як і в попередній композиції, основний принцип розвитку – варійована повторність, однак ступінь варіативності дещо менший. Відсутність музичного розвитку в пісні «А в полі-полі вишня стояла» компенсує посилення театралізованого елемента, у якому задіяні всі учасники гурту «ЩукаРиба». Попри зірковість виконавця, пісня «А в пана-пана» не є шлягером, що можна було б очікувати від авторів проєкту. Втім оригінальним є новий образ співака: у проєкті «Колядки на Кудрявці» Dantes як артист розкрився зовсім з іншого боку, що, безумовно, сприятиме розширенню творчого діапазону виконавця.

Завершує програму неперевершена Jamala (Сусана Джамаладінова), яка виконала архаїчну колядку «Ой грало море в неділю рано» (регіон, де побутувала пісня, не зазначено). Ця давня пісня з музичного погляду є чи не найпростішою, а тому для співачки з унікальним голосом було вирішено драматургічно вибудувати композицію відповідно до традицій академічної музики, з кульмінацією наприкінці твору, де Jamala могла б проявити свою творчу індивідуальність вокальною

імпровізацією джазового типу. Пісню «Ой грало море в неділю рано» складно назвати шлягером, а тому драматургія концерту не має класичного завершення і швидше нагадує відкриту форму, тим самим апелюючи до безкінечності трансцендентного, яке відкривається людині в сакральноритуальних діях. Також не можна не побачити, що перша й остання пісні утворюють смислову та музичну арку, вже другу в проєкті, яка робить його цілісним та завершеним.

Отже, у музичному фільмі «Колядки на Кудрявці» використано як традиційні складові телевізійного естрадного концерту (поєднання в програмі молодих виконавців та відомих зірок, контраст і доповнення як принцип чергування музичних номерів, театралізація та видовищність), так і нові, нетрадиційні (драматургія з опорою на обрядоворитуальний компонент, зменшення ваги пісень-шлягерів). Зазначимо, що проєкт «Колядки на Кудрявці» з ентузіазмом зустріли глядачі, які виявили зацікавлення як пісенним репертуаром, так і багатоглибкими українськими традиціями святкування Різдва. Отже, головна мета творців фільму була досягнута.

Знаковість і певного роду програмність проєкту «Колядки на Кудрявці» потребують більш глибокої рефлексії, ніж простий аналіз його музичної та драматургічної складових. Зупинимось на двох важливих аспектах, а саме його значення в контексті розвитку сучасного стану українського музичного телебачення і з огляду на перспективи розвитку української естради, зокрема її фольклоризованого напрямку. Наголосимо, що український телепростір має потребу в подібних проєктах, передусім тому, що вони жодним чином не апелюють до формату радянських святкових передач, а є західним за формою та українським за змістом культурно-мистецьким продуктом. Щодо фольклоризованого напрямку естрадної музики, то варто зауважити, що в українських слухачів та телеглядачів популярністю користується як творчість артистів, які в той чи інший спосіб спираються на фольклорну традицію, так і виконавців, музика яких не пов'язана з фольклором. Але якщо подивитися на українську естрадну музику очима зарубіжного споживача, то за кордоном найбільшим успіхом користуються твори, у яких певним чином є відсилання до фольклору. Це яскраво унаочнюють виступи України на Євробаченні, де всі пісні-переможниці – «Дикі танці» Руслани (2004), «1944» Джамали (2016), «Стефанія» гурту Kalush Orchestra (2022) – містили фольклорну складову, українську або кримськотатарську. У цьому контексті варто згадати й приклад сторічної давнини, а саме

«Щедрик» М. Леонтовича – найбільш популярну у світі українську пісню. Усі названі твори єднає звертання до архаїчного фольклору або редукування фольклорного джерела до його першоелементів з одночасним оновленням звучання відповідно до музичного стилю епохи. Тож, як і сто років тому, найуспішнішою формою репрезентації України зарубіжній масовій аудиторії залишаються пісенні твори, що спираються на фольклор.

Отже, пісня-шлягер з елементами фольклору наразі є музичною візитівкою нашої країни у світі, як електронна музика – Німеччини, попмузика – Швеції, шансон – Франції. Звертання до українського фольклору в естрадній пісенній творчості в чомусь є подібним до балканських країн, однак між українськими та балканськими шлягерами є суттєва відмінність: українські музиканти фольклор намагаються вписати в загальносвітові тренди, представляючи його універсальні риси, тоді як використання фольклору в естрадній музиці балканських країн спрямоване на підкреслення регіональної ідентичності. Імовірно, фольклоризм української естради є найбільш органічним шляхом її розвитку, який дає найцікавіший художній результат, а тому його найбільше цінує світова спільнота. Чи варто Україні відходити від фольклоризму й шукати інші, більш універсальні маркери національної ідентичності в естрадній пісенній творчості, покаже час. Наразі ми можемо констатувати, що потенціал фольклоризму української естради у всіх її напрямках й досі не вичерпано, що яскраво засвідчив проєкт «Колядки на Кудрявці».

Наукова новизна роботи полягає в тому, що вперше було охарактеризовано телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці», у якому запропоновано нові форми актуалізації фольклору в сучасних історичних умовах.

Висновки. Телевізійний проєкт «Колядки на Кудрявці» є прикладом оновлення підходів до репрезентації фольклору в художній творчості, що функціонує за принципами масової культури та поширюється за допомогою засобів масової комунікації. У проєкті поєднано форми та прийоми традиційного естрадного концерту з музичними й драматургічними новаціями, серед яких оновлення звучання традиційного фольклору та наближення його саунду до актуальних музичних трендів, опора на обрядово-ритуальний компонент, зменшення ваги пісень-шлягерів. Проєкт «Колядки на Кудрявці» можна розглядати і як концептуальний відеоальбом, у якому органічно переплітаються українська сакральна ритуальна архаїка й традиції світових естрадних шоу.

Література

1. Дружинець М. І. Пісенний конкурс Євробачення та вокальні телевізійні талант-шоу як фактор європеїзації та євроінтеграції української культури. *Мистецтвознавчі записки*. 2019. Вип. 35. С. 280–287.
2. Локтіонова-Ойцось О. О. Дискурс виконавської складової в контексті музично-телевізійних проєктів кінця ХХ – початку ХХІ століття (на прикладі пісні «Чорнобривці»). *Мистецтвознавчі записки*. 2020. № 37. С. 166–170.
3. Ревіталізація. Вул. Кудрявська, 16-А. URL: <https://kudriavka.com/> (дата звернення: 15.12.2022).
4. Різдвяний фільм «Колядки на Кудрявці». URL: <https://youtu.be/ТВЮ09Н3-pr8> (дата звернення: 15.12.2022).
5. Совгира Т. І. Телестрада у контексті сценічно-екранної взаємодії. Київ : КНУКіМ, 2018. 188 с.
6. Станіславська К. І. Мистецьке шоу: маніпуляція мистецтвом чи мистецтво маніпуляції? *Науковий вісник Київського національного університету театру кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого*. 2020. Вип. 26. С. 109–113.

References

1. Druzhinets, M. I. (2019). Eurovision song competition and vocal television talent shows as a factor of Europeanization and European integration of Ukrainian culture *Mystetstvoznavchi zapysky: zb. nauk. prats'*, 35, 280–287 [in Ukrainian].
2. Loktionova-Oitsius, O. (2020). The discourse of the performance competent in the context of the music and TV projects of the end 20th – the beginning of the 21st century (on the example of the «Chornobryvtsi» song). *Mystetstvoznavchi zapysky: zb. nauk. prats'*, 37, 166–170 [in Ukrainian].
3. Revitalization. St. Kudryavska, 16-A (2022). Retrieved from: <https://kudriavka.com/> [in Ukrainian].
4. Christmas movie «Carols on Kudriavka» (2022). Retrieved from: <https://youtu.be/ТВЮ09Н3-pr8> [in Ukrainian].
5. Sovgyra, T. I. (2018). TV variety art in the context of stage-screen interaction Kyiv: Publishing Center KNUKiM [in Ukrainian].
6. Stanislavska, K. (2020). Art show: manipulation of arts or art of manipulation? *Naukovyi visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu teatru, kino i telebachennia imeni I. K. Karpenka-Karoho*, 26, 109–113 [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 05.01.2023
Отримано після доопрацювання 09.02.2023
Прийнято до друку 16.02.2023*